

[Undervisningsministeren.]

tes nærmere i folketingsudvalget, og jeg står helt åben over for en sådan diskussion.

Spørgsmålet om størrelsen af procentsatsen kan også drøftes. Det er lidt af et skøn, hvor højt denne procentsats skal ligge, men jeg mener, at der ved et rente- og afdragsfrit statslån på 35 pct. af den samlede anskaffelsessum er givet mulighed for at opnå kollegiebyggeri til en rimelig pris og med en fornuftig standard. Det må erindres, at kollegiebyggeri er noget dyrere end almindeligt boligbyggeri, især fordi det drejer sig om mindre boligenheder. Hertil kommer, at de unge sjældent råder over nogen kapital, og at lånoptagelsen derfor ofte belaster byggeudgifterne med et vist — i den senere tid desværre ofte stort — kurstab.

Med hensyn til lovforslaget i øvrigt skal jeg begrænse mig til følgende bemærkninger vedrørende de realitetsændringer, der foreslås gennemført.

I § 1, stk. 2, fastsættes det som hidtil, at statslån kun kan ydes til selvejende institutioner, fonds m. v., hvis vedtægter kan godkendes af undervisningsministeriet. I denne forbindelse vil jeg gerne sige, at vi lægger vægt på, at de unge selv repræsenteres i bestyrelserne for de selvejende institutioner, og dette bør påses ved vedtægternes godkendelse.

I § 2 opretholdes den hidtidige adgang til at give lån til grundkøb. Normalt forfalder disse lån ved den endelige prioritering, men som noget nyt foreslås i stk. 3, at der, hvor særlige forhold taler herfor, kan åbnes mulighed for at lade grundkøbslånet afvikle rentefrit over en årrække. Her er særlig tænkt på tilfælde, hvor grundprisen er særlig høj.

I § 4 foreslås monteringsstilskuddet fastsat til 1.650 kr. pr. værelse, reguleret efter byggeindekset. Hidtil har det ligget på 5 pct. af den samlede anskaffelsessum, hvilket kan føre til urimelige resultater. Vi finder, at det er rimeligere at gå over til et fast tilskud, der giver en fornuftig dækning af udgiften til indretning og montering.

Med hensyn til de formelle ændringer skal jeg henvise til bemærkningerne til lovforslaget. I det hele er lovens regler søgt forenklet og klargjort. Således er de hidtidige regler om mulighed for statsgaranti foreslået slettet, da disse regler aldrig har været

benyttet og der heller ikke synes at være udsigt til, at de vil blive det.

I bemærkningerne til lovforslaget er anført, at der påtænkes nedsat et kollegieråd, der kan deltage i overvejelser af principiel karakter vedrørende lovens administration. Vi lægger vægt på, at de elevorganisationer m. v., der repræsenterer de forskellige uddannelsesformer, også ved at blive repræsenteret i kollegierådet får medindflydelse og medansvar i principielle spørgsmål om leje, værelsesudstyr m. m., ligesom det vil være naturligt at lade kollegierådet deltage i arbejdet med prioritering af byggeopgaverne og udarbejdelsen af 5-årsplanerne for kollegiebyggeriet.

Afsluttende vil jeg understrege, at kollegiebyggeriet er et område, der byder på særlige muligheder til fremme af industrialiseret byggeri, og at ministeriet fortsat lægger vægt på, at sådant byggeri får en fortrinnsstilling. De 5-årige byggeprogrammer forbedrer også mulighederne herfor.

Til slut vil jeg tilføje, at jeg håber på en positiv behandling af lovforslaget i det høje ting. Jeg står åben over for ønsker om ændringer. Det væsentligste for mig er, at vi snarest får iværksat den kraftige forøgelse af kollegiebyggeriet, som er en nødvendig forudsætning for en tilfredsstillende udvikling af den kraftige udbygning af vort undervisningsvæsen, som vi i disse år er inde i.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ninn-Hansen): På den konservative folketingsgruppes vegne tillader jeg mig at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om privat finansiering af en fast forbindelse over Store-Bælt.

Forslaget indeholder en principbeslutning om, at den faste forbindelse over Store-Bælt skal finansieres af private midler. For at tilvejebringe muligheden herfor pålægges det ministeren for offentlige arbejder inden den 15. marts 1966 at fremsætte et lovforslag efter retningslinjer, der nærmere er anført. Det er forslagsstillerens ønske, at ministeriet indhenter tilbud fra indenlandske og udenlandske selskaber. Det ønskes ligeledes, at finansieringstilbuddene kan omfatte tilbud om udførelse af selve anlægget, men det anses ikke for udelukket, at finansieringen og udførelsen af forbindelsen kan adskilles. Det selskab, der påtager sig

[Ninn-Hansen.]

finansieringen, skal kunne opnå en koncession, der giver ret til inden for en periode at opkræve en afgift; men den faste forbindelse skal herefter uden begrænsninger være den danske stats ejendom.

Med dette forslag er det hensigten at bane vej for en hurtig løsning af landets største trafikopgave. Ved de lejligheder, hvor en Store-Bæltsbro eller -tunnel har været drøftet i det høje ting, har der fra alle partier været givet udtryk for sympati for tanken. Der er heller ikke efter forslagsstillernes mening nogen tvivl om, at en Store-Bæltsbro eller -tunnel vil kunne have en overordentlig stor betydning for løsningen af vore trafikproblemer. Vi lægger megen vægt på, at man herigennem kan forbinde landsdelene, og betragter Store-Bæltsbroens etablering som forudsætning for en egnsudvikling her i landet. Hertil kommer, at etableringen af Store-Bæltsforbindelsen har en sådan betydning for vor samhandel med udlandet og dermed det danske erhvervslivs konkurrencedygtighed, at man med rette kan betegne dens etablering som en naturlig opgave.

Det konservative folkeparti lægger megen vægt på, at den faste forbindelse over Store-Bælt får prioritet forud for andre broopgaver, men vi befrygter, at disse andre broopgaver vil blive løst først, måske gennem privat finansiering, hvis et Store-Bæltsprojekt ikke påbegyndes snarest. Skulle den danske stat alene finansiere en Store-Bæltsbro, vil der være risiko for, at det vil vare længe, inden der kan afsættes midler dertil, såfremt denne finansieringsopgave ikke skal hindre andre nødvendige offentlige investeringer. Vi tror, der vil være en betydelig interesse både i ind- og udlandet for at finansiere og bygge den faste forbindelse, og mener, at der ved gennemførelsen af vort forslag kan skabes en sådan interesse for finansieringen og bygningen af den faste forbindelse, at denne snarest kan påbegyndes. Vi ville selvsagt gerne medvirke til en finansieringsordning, sådan at færdslen over broen eller gennem tunnelen kunne blive gratis, men ud fra en realistisk bedømmelse mener vi, at bro- eller tunnelafgifter bliver en nødvendighed. Vil man derfor søge frem til den hurtigste løsning af opgaven

gennem privat finansiering, mener vi også, at de motorkørende og andre, der skal færdes på broen, må påtage sig den byrde at betale en afgift.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anmode om en hurtig og velvillig behandling af sagen.

Formanden: Efter henstilling skal jeg lade de 2 første sager udgå af dagsordenen. De kommer til behandling i et senere møde.

Man gik derefter til:

Tredje behandling af forslag til lov om ændringer i toldloven.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 15) findes i tidenden sp. 2343, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 101).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Jørgen Peder Hansen: Jeg skal ganske kort på udvalgets vegne anbefale det høje ting at stemme for det af den højtærede finansminister mellem lovforslagets anden og tredje behandling stillede ændringsforslag.

Ændringsforslaget er foranlediget af, at der i 1963 ved handelsforhandlingerne mellem Danmark og Sovjetunionen blev givet visse løfter om at overveje en yderligere nedsættelse af toldsatsen på visse pelsskind.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.